

Misiunea și implicațiile Bisericii

VIAȚĂ CREȘTINĂ

Pastor MOISE ARDELEAN
Președintele Cultului Creștin
Penticostal - Biserica lui
Dumnezeu Apostolică din
România

Mesaj transmis la Convenția
Comunității Teritoriale Nord -
Vest, 29 noiembrie - 1 decembrie
2019, Paris, Franța

„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuisese în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la împlinirea vremurilor, spre a-Și uni iarăși într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ. În El am fost făcuți și moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale, ca să slujim de laudă slavei Sale, noi, care mai dinainte am nădărdit în Hristos.”
(Efeseni 1.7-12)

În textul de mai sus, Cuvântul Domnului ne spune că Dumnezeu, care este în afara timpului și a spațiului, este Atotputernic. El a întocmit un plan, pe care îl va aduce la îndeplinire la împlinirea vremurilor. Marele apostol Pavel spune clar, pe înțelesul tuturor care este acest plan al lui Dumnezeu. El va uni iarăși prin Hristos toate lucrurile – cele din cer și cele de pe pământ. Dumnezeu va reface unitatea cosmică. Din Cuvântul Sfânt înțelegem că, după ce ultimul vrăjmaș – moartea – va fi nimicit, Domnul Isus Hristos va preda Împărăția Sa în mâinile Tatălui ceresc și din momentul acela, pentru vecii vecilor, Dumnezeu va fi totul și în toți. La finalul capitolului 20 din cartea Apocalipsa, găsim scris așa: „*Moartea și locuința morților vor fi aruncate în iazul de foc*”, și apoi, în capitolele 21 și 22 citim despre Noua Creație: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.*” În Noua Creație nu va mai fi durere, nu vor fi lacrimi, nu vor fi despărțiri, nu va fi moarte. Noi, cei care ne închinăm înaintea lui Dumnezeu în mod sincer și facem parte din Biserica biruitoare a Domnului Isus Hristos, vom fi alături de Acela pe care nu L-am văzut, dar credem în El. Nu-L vedem dar Îl iubim din toată inima și credem în El și ne bucurăm cu o bucurie negrăită și strălucită. Vom fi alături de El și Biblia spune că „*robii Lui Îi vor sluji pentru totdeauna*”.

Sigur că până la refacerea unității cosmice, până vom intra în Noua Creație, vor avea loc câteva evenimente în care Biserica lui Dumnezeu va avea un loc foarte important. Așteptăm răpirea la cer, așa cum ne spune Cuvântul Domnului: Biserica lui Hristos va fi răpită! Vom fi Mireasa Domnului Isus, apoi vom împărăși împreună cu El o mie de ani, Îl vom asista la judecata din urmă și apoi, pentru vecii vecilor, vom fi împreună cu El în Noua Creație, în glorie eternă!

Haideți să vedem care este locul Bisericii, misiunea Bisericii și cum trebuie să se implice ea, pentru ca Dumnezeu să realizeze acest plan extraordinar. Și îl va realiza în mod sigur!

Biserica este formată din totalitatea celor mântuiți prin jertfa de pe cruce a Domnului Isus Hristos. Cei mântuiți sunt aduși în trupul Lui. Mântuitorul este capul trupului, iar noi suntem mădulare în acest trup. Cei mântuiți, cei care fac parte din Biserica biruitoare a lui Isus Hristos sunt copiii lui Dumnezeu. Suntem cetățeni ai cerului cu domiciliul pe pământ. Biserica Domnului Isus a fost întemeiată în Ziua Cincizecimii și de atunci și până astăzi, Mântuitorul Își zidește Biserica, iar noi suntem lucrători împreună cu El.

Care este rolul Bisericii, care este misiunea Bisericii? Trebuie să știm și să înțelegem ce așteaptă Domnul de la noi și apoi să ne hotărâm să ne lăsăm la dispoziția Lui, să ne implicăm în lucrare, să lucrăm împreună cu El pentru zidirea Bisericii, pentru ca numărul mântuiților dintre neamuri să fie împlinit cât mai curând.

Biserica Domnului Isus trebuie să-L glorifice pe Dumnezeu

Îl glorificăm pe Dumnezeu prin închinare, prin rugăciune, prin laudă, prin viața pe care o trăim în fiecare zi. Suntem cetățeni ai Cerului, dar locuim încă pe pământ. Și, ca oameni mântuiți, umblăm după lucrurile de sus, unde Hristos stă la dreapta lui Dumnezeu. Ne gândim la lucrurile de sus și, chiar dacă trăim pe planeta morții, ne străduim să facem ceea ce se face în cer. Și Ioan scrie în Apoc. 4 și 5 ceea ce a văzut acolo, când a fost răpit la cer. Și a văzut acolo 24 de bătrâni, 4 făpturi vii și ingeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Toate ființele acelea din cer se închinau înaintea Tatălui și a Fiului, cântau și laudau pe Dumnezeu. Și mai spune Ioan: „*Și am văzut toate făpturile din cer, de pe pământ și de sub pământ, cele care sunt pe mare și-n toate locurile acestea, închinându-se înaintea Celui care stă pe scaunul de domnie și*

„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.”
(Matei 28:19-20a)

înaintea Mielului.” În cer există o închinare permanentă, cei ce sunt acolo și, din înțelegerea mea, lumea cerească este mai numeroasă decât cea de pe pământ, Îl laudă pe Creatorul și pe Mielul care a fost junghiat, pe Cel ce a depus jertfa supremă pe cruce ca noi, prin credință, să fim răscumpărați și făcuți copii ai lui Dumnezeu. Dacă în cer este laudă și închinare, și noi, cei care formăm Biserica lui Dumnezeu trebuie să ne închinăm în permanență și trebuie să Îl lăudăm pe Acela care a biruit moartea. A lăsat mormântul gol la Ierusalim, este viu în vecii vecilor, stă la dreapta lui Dumnezeu, dar este și cu noi, în fiecare zi, pentru că a spus: „*Sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului*”. Îl glorificăm pe Dumnezeu prin închinare, rugăciune, laudă și prin viața pe care o trăim în fiecare zi.

Rodul buzelor noastre e o jertfă de laudă la adresa lui Dumnezeu. Când ne închinăm înaintea Tatălui, în Numele Fiului prin Duhul Sfânt, arătăm tuturor acelor care privesc la noi, că noi Îl iubim pe Dumnezeu, Îl prețuim, și-L recunoaștem ca singurul Dumnezeu adevărat. De aceea e așa de importantă închinarea și lauda.

În decembrie 2014 am fost invitat de către o biserică din Ardeal ca să predic din Cuvântul Domnului. Mi s-a spus așa: „Organizăm un concert de colinde și pe dumneavoastră vă invităm să predicați Evanghelia”. Cântăreții erau din Cluj și au fost peste 1000 de participanți. Cel care conducea serviciul divin a spus: „Ne bucurăm că toate instituțiile sunt reprezentate aici”. Și părerea mea este că a fost o atmosferă frumoasă și un timp binecuvântat de Dumnezeu. Însă eu nu m-am întors în acea seară acasă și am fost găzduit la unul dintre membri comitetului acelei biserici, iar a doua zi am plecat spre Arad. În jurul datei de 10 ianuarie 2015, m-a sunat fratele la care am găzduit și mi-a spus așa: „Frate Moise, v-am sunat să ne cerem iertare de la dumneavoastră”. Am fost șocat să aud aceste cuvinte. „Frate, dar nu mi-ați greșit cu nimic. V-ați comportat foarte bine cu mine, poate eu să fi greșit cu ceva”, i-am spus. Iar el mi-a răspuns: „Nu, frate, după acel concert de colinde, am făcut o evaluare a lucrării pe care am organizat-o. Am discutat între noi și am zis: «Toate ar fi fost bune dacă fratele Moise nu ar fi făcut acea afirmație, având în vedere că au fost

creștini din atâtea confesiuni și reprezentanți ai tuturor instituțiilor.» (Eu, în predică am spus că noi, sub călăuzirea Duhului Sfânt, ne închinăm doar înaintea lui Dumnezeu.) Imediat după revelion – spunea fratele –, la începutul anului, m-am dus la primărie cu niște treburi. Și cum am ajuns acolo, într-un birou au venit la mine mai mulți oameni și în mod deosebit unul dintre ei mi-a spus: «Domnule, explică-ne cum se face că, de când predicatorul acela a făcut afirmația că noi oamenii trebuie să ne închinăm numai înaintea lui Dumnezeu, nu mai avem liniște. De ce nu a vorbit mai mult despre acest subiect?»”. Și am înțeles ceva de aici – oriunde aș fi, oricine stă înaintea mea și mă ascultă, trebuie să spun tot adevărul. Noi trebuie să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Misiunea Bisericii, datoria noastră este să-L glorificăm pe Dumnezeu prin închinare, prin rugăciune, prin laudă și prin viața pe care o trăim în fiecare zi.

Există astăzi o tendință care nu cred că este bună. Pentru simplificarea lucrurilor, 2-4 cântăreți stau în fața adunării și Îl laudă pe Dumnezeu, iar ceilalți cântă cu ei. Nu este rău, dar cred că e o greșeală dacă se desființează formațiile muzicale. Ar trebui să-i cuprindem pe câți mai mulți tineri să cânte și să-L laude pe Domnul. Biblia spune că împăratul David, care era omul după inima lui Dumnezeu, a organizat patru mii de leviți care să cânte cu instrumentele și să-L slăvească pe Cel veșnic!

Avem o relație precisă cu Domnul Isus, suntem copiii lui Dumnezeu, suntem ambasadorii cerului pe pământ și am dori din toată inima ca și prin închinare și prin rugăciune, prin laudă și prin viața de fiecare zi să-L lăudăm pe El. Domnul spunea că acela care aduce mult rod, Îl proslăvește pe Tatăl și aceasta este dorința lui Dumnezeu – este una dintre misiunile bisericii.

Biserica Domnului Isus Hristos reprezintă Împărăția lui Dumnezeu pe pământ

La momentul acesta, Împărăția lui Dumnezeu nu izbește privirile, dar e o împărăție reală, e neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Nu stă în vorbe, stă în putere. E o împărăție care nu se

poate clătina, iar Biserica o reprezintă. Diferit de toate imperiile istoriei, e o împărăție a dragostei, a dreptății. E o împărăție a adevărului și noi, ca Biserica a lui Isus, trebuie să reprezentăm această împărăție. Specialiștii spun că în secolul trecut, cândva între anii '60-'80, omenirea a intrat în perioada postmodernă. Și postmoderniștii spun că nu există un adevăr absolut. Există un registru de adevăruri relative și omenirea este într-o mare confuzie. Dar noi, aici, la Convenția de la Paris, în această zi binecuvântată, spunem – și trag nădejdea să ne audă cât mai mulți – că există un adevăr absolut! Adevărul este Isus Hristos! „*Eu sunt calea, adevărul și viața*” a declarat Mântuitorul. Iar marele apostol Pavel i-a spus lui Timotei așa: „*Biserica este stâlpu și temelie adevărului*”. Hristos este adevărul. Stâlpii și temelii sunt elementele care definesc rezistența unei clădiri. Noi, cei care facem parte din Biserica Domnului Isus, trebuie să proclamăm adevărul și să-l trăim în viața de fiecare zi. Dacă postmoderniștii nu știu care-i adevărul, noi îl știm, îl cunoaștem. Adevărul este în Cuvântul lui Dumnezeu și noi suntem chemați să proclamăm acest adevăr și să-l trăim în viața de fiecare zi. În predica de pe munte Domnul a spus: „*Noi suntem sare și lumină*”. Trebuie să dăm gust acestei lumi, trebuie să răspândim lumină în jurul nostru. Și reprezentând Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, făcând lucrarea Lui, vom face ca în multe locuri starea morală să fie mai bună, oamenii să fie provocați și să se gândească la Dumnezeu mai mult.

Îmi aduc aminte că am citit în Istoria Bisericii că, între anii 1904-1905, Dumnezeu a ridicat în Țara Galilor un tânăr, Evan Roberts, un predicator înflăcărat. În câteva luni s-au întors la Domnul vreo sută de mii de oameni. Atât de mare a fost trezirea spirituală, încât în anumite locuri s-au închis baruri și cârciumi, iar oamenii cântau cântări de laudă.

Noi suntem copiii lui Dumnezeu. Noi spunem lui Dumnezeu Ava, adică Tată, trăim pe pământ și avem parte de necazuri, dar avem cetățenie cerească. Umblăm după lucrurile de sus, ne gândim la lucrurile de sus și așteptăm izbăvirea de sus. Biserica răscumpărată a Domnului Isus reprezintă Împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

(continuare în pag. 14)

(urmare din pag. 13)

Misiunea Bisericii este să ducă Evanghelia Domnului Isus până la marginile pământului

Domnul Isus le-a spus ucenicilor: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 28.19-20).

În Fapte 1.8 găsim scris așa: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” Datoria Bisericii Domnului Isus este să facă misiune, să ducă Evanghelia, mesajul mântuirii în toată lumea. Biserica Primară s-a bucurat în primii ani de o creștere extraordinară, și credincioșilor le plăcea să fie împreună în Ierusalim. Dar după moartea lui Ștefan a venit prigoana și Biblia ne spune că atunci când a venit prigoana toți – cu excepția apostolilor – s-au împrăștiat și s-au dus întâi în Iudeea și Samaria și au vestit Cuvântul lui Dumnezeu. Filip s-a dus în Samaria, apoi l-a botezat pe famenul etiopian, Petru a fost chemat la Cezareea și sutașul Corneliu, cu toată casa lui, s-au întors la Domnul. Apoi citim despre marele apostol Pavel, apostolul neamurilor, că Domnul l-a chemat la mântuire într-un mod deosebit și Dumnezeu i-a spus lui Anania: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel” (Fapte 9.15).

În Fapte 13 găsim scris că, în Antiohia, Duhul Sfânt a spus: „Puneți-mi deoparte pe Saul și Barnaba pentru lucrarea la care i-am chemat”. Și ei, însoțiți de Ioan Marcu au plecat în prima călătorie misionară, după care au urmat și altele. Istoricii spun că, la sfârșitul secolului 1, Evanghelia ajunsese deja în întregul Imperiu Roman, chiar și dincolo de granițele lui pentru că Biserica Primară a înțeles că trebuie să facă misiune, să le vorbească oamenilor despre Domnul Isus Hristos și jertfa Sa de pe cruce. Au pus accentul pe plinătatea Duhului Sfânt și pe călăuzire în lucrare. Noi trăim la sfârșitul vremurilor. Mă bucur foarte mult, pentru că în momentul acesta în cadrul Cultului Penticostal din România

avem o misiune externă și o misiune internă. Fratele Ghiță Rîțișan, președintele Agenției Penticostale de Misiune Externă (APME) a vorbit despre această lucrare - 73 de misionari acreditați, care locuiesc în diferite țări pentru o vreme, vestesc Evanghelia Domnului Isus și îi ajută pe oamenii necăjiți. Și eu cred că Biserica lui Isus Hristos trebuie să se implice în misiune, toți trebuie să ne implicăm în misiune. Dar avem și o misiune internă – *Alianța pentru Răspândirea Evangheliei Acasă* și ne-am propus ca în localitățile unde nu sunt biserici penticostale să așezăm slujitori care au pe inimă să vestească Evanghelia, care să locuiască acolo, să planteze biserici, iar noi să-i sprijinim, atât în rugăciune, cât și financiar.

Biserica Domnului Isus trebuie să stea la dispoziția Domnului secerișului. El este Împăratul Împărăției și ne-a poruncit să ne ducem în toată lumea, să propovăduim Evanghelia la orice făptură, și cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, iar cine nu va crede, va fi osândit. Eu înțeleg că, din poziția pe care o am, trebuie să susțin și misiunea și învățământul. Este important să le spunem oamenilor, să predicăm Evanghelia, să-i aducem la Hristos și apoi să-i și învățăm. Și vă spun cu bucurie, dacă înainte de Revoluția din decembrie 1989, Cultul Penticostal avea un seminar – și au fost ani când autoritățile au aprobat doar 3 locuri, la momentul actual, Cultul nostru are peste 100 de unități de învățământ de la grădiniță până la universitate. Înțelegem care este chemarea noastră. Și Domnul așteaptă de la noi să predicăm Evanghelia și în străinătate și acasă, să facem

misiune și în România și în diaspora și să mergem până la marginile pământului în Numele Domnului Isus. Și, după ce oamenii cred și Îl primesc pe Domnul, să-i învățăm, să-i ajutăm să crească spiritual pentru că Dumnezeu vrea ca chipul Domnului Isus să se vadă în fiecare dintre noi. Să ne ajute Dumnezeu să fim la înălțimea chemării, să ne facem datoria, să nu fim creștini pasivi, ci activi. Din toată inima să facem pentru Domnul tot ce știm și tot ce putem. Pavel spunea: „Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea”.

De ceva vreme, dv. locuiți aici, în Europa și mă bucur când văd cât de bine v-ați organizat. Mișcarea penticostală care anul acesta face 97 de ani, este privită de foarte mulți europeni ca un adevărat fenomen. Suntem mulți în țară, mulți în diaspora și mă bucur să văd că organizați biserici și vă implicați în misiune. Îmi aduc aminte că în anii trecuți un păstor din America mi-a spus: „Organizați o misiune internă pentru că suntem gata să ne alăturăm și noi și am vrea să ne implicăm în această misiune pentru ca Evanghelia să înainteze, Împărăția lui Dumnezeu să crească și revenirea Domnului să se apropie”. Și am făcut lucrul acesta.

Biserica Domnului Isus Hristos trebuie să-i pregătească pe cei care fac parte din ea pentru veșnicie

Efeseni 4.11-12: „Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evan-

(continuare în pag. 22)

(urmare din pag. 14)

gheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos". Eu cred că aceste versete ne cuprind pe toți. Absolut toți trebuie să ne implicăm în lucrarea de zidire a Bisericii lui Dumnezeu, de creștere spirituală a acelor care aparțin Domnului. Biserica Domnului Isus e fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, este sfântă și fără prihană. Fiecare biserică locală e un atelier spiritual, în care pietrele vii sunt pregătite pentru clădirea aceea bine înche-gată. Biblia spune că, atunci când s-a construit Templul din Ierusalim, toate pietrele au fost pregătite în carierele din munți și pe muntele Templului nu s-a auzit nicio lovitură de ciocan, niciun zgomot. Aici, pe pământ, noi suntem pregătiți pentru cer și biserica are și

datoria aceasta. Bisericile locale trebuie să aibă în vedere toate sufletele care s-au convertit și l-au primit pe Domnul Isus. Fiecare să-și înțeleagă chemarea și să facem totul pentru pregătirea sufletelor mânuite în vederea răpirii la cer. Nu mai este mult și Cel ce vine va veni. Domnul este aproape. Sunt atâtea semne care spun că Domnul este aproape și voi aminti câteva dintre ele.

Israelul – smochinul care frăgezește și înfrunzește arată că venirea Domnului este aproape. Una dintre cele mai mari minuni care a avut loc în secolul trecut a fost renașterea, ridicarea acestei națiuni. Acest popor are un statut special înaintea lui Dumnezeu și faptul că Israelul a reapărut pe harta lumii este o dovadă clară că trăim vremurile de pe urmă. Nu cunoaștem cât de aproape este ziua și ceasul, dar știm că există în planul lui Dumnezeu un moment când Mirele va veni după Mireasa

Sa, când întemeietorul Bisericii va veni după cei credincioși, care vor învia din morți sau vor fi schimbați la clipeala ochiului și se vor întâlni cu Domnul Isus în văzduh. Trăim vremurile sfârșitului. Isus Hristos spunea: „*Ce s-a întâmplat în vremurile lui Noe, se va întâmpla și în zilele Fiului omului. Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla și în vremurile sfârșitului.*”

Rămânem uimiți de multe ori, poate ne și îngrijorăm, ne mai și temem câteodată când aflăm ce se întâmplă, ce legi se dau în unele țări. Când eram tânăr, era de neimaginat să se întâmple ceea ce se întâmplă astăzi. Și-mi aduc aminte cum la sfârșitul anului 1999, când am fost aici, la Paris, fiind chemat de frați, m-am dus să vizitez orașul. La un moment dat, pe Turnul Eiffel am observat un afișaj electronic pe care scria câte zile și câte minute mai sunt până la 1 ianuarie 2000. Pe atunci, în

presa vremii se spunea că s-ar putea să fie o tulburare extraordinară și computerele să fie date peste cap. Unii spuneau că acesta va fi sfârșitul și altele. După aceea mi s-a părut că omenirea a intrat într-o relaxare care este foarte periculoasă - necredință, iubire de plăceri, egoism s.a.m.d. Toate acestea sunt semne ale sfârșitului. Biblia este adevărată până în cele mai mici detalii. Biserica răscumpărată a Domnului Isus așteaptă triumful, plecarea la cer, răsplătirile veșnice.

Dar ca să fim luați la cer la venirea Domnului Isus, trebuie să ne îndeplinim misiunea, să ne facem datoria înaintea lui Dumnezeu. Până să ne alăturăm celor din ceruri, care se închină și-L laudă pe Domnul, trebuie să ne închinăm și să-L laudăm pe Domnul aici, și când trăim zile bune, dar și când trăim zile grele, și când suntem sănătoși, și când suntem bolnavi, și când avem de toate și când suntem în nevoi. Inimile noastre trebuie să bată pentru Împăratul, pentru Mirele Isus Hristos. Înainte ca să-L laudăm și să-L glorificăm în cer, trebuie să facem acest lucru aici, pe pământ pentru că aceasta este misiunea Bisericii răscumpărată a Domnului Isus.

Apoi trebuie să reprezentăm aici pe pământ Împărăția cerului, să iubim, să facem dreptate, să proclamăm adevărul și să-l trăim din toată inima, să fim lumină și sare, să fim epistole scrise și citite de toți oamenii. Trebuie să facem misiune, evanghelizare, să-i aducem pe oameni la Hristos și trebuie să ne pregătim pentru apropiata venire a Domnului Isus. După părerea mea, rolul, datoria, misiunea Bisericii este aceeași pentru toate vremurile dar implicația poate fi diferită – în sensul că în vremuri de libertate ar putea fi

mai ușoară, iar dacă nu va mai fi libertate va fi mai greu. Nu știu ce va fi mâine, nu știu ce va fi în generația următoare. Mulți specialiști spun că se poate socoti o generație 25 de ani - diferența între tată și fiu. Eu mărturisesc înaintea dv. că de multe ori mă gândesc și chiar mă îngrijorez poate mai puțin pentru copiii mei și mai mult pentru nepoții mei, când văd ce vremuri vin și când văd cum se schimbă lumea. În Apocalipsa 13 ni se relatează că va veni vremea când nu se va mai putea vinde și nu se va mai putea cumpăra oricum și de către oricine. Vor putea vinde și vor putea cumpăra doar aceia care vor avea pe frunte sau pe mâna dreaptă numărul numelui fiarei – 666! Cu ceva timp în urmă am citit despre un studiu, în care cercetătorii au ajuns la concluzia că locurile cele mai potrivite din corpul uman în care ar putea fi implantat acest număr este fruntea sau mâna dreaptă. Tehnologiile cunosc o dezvoltare fără precedent. Suntem mai informați ca oricând, omenirea este tot mai controlată și va fi tot mai controlată. Însă Biserica va fi mereu în avantaj - cei sinceri, cei care ce au pe buze au și în inimă, aceia care nu sunt duplicitari niciodată, aceia care își recunosc relația lor cu Domnul, care iubesc, fac dreptate și trăiesc adevărul. Dacă ne uităm la Israel, dacă ne uităm la lumea tot mai secularizată, dacă ne uităm la globalizare, suntem siguri că, în urma globalizării și apărarea conducătorul unic, Anticristul sau fiara întâi. Mișcarea ecumenică probabil că va aduce fiara a doua, iar Anticristul și prorocul mincinos vor lucra împreună și vremurile acelea nu cred că sunt departe. De aceea, cine-i sfânt să se sfințească și mai departe, să ne pocăim mai mult, să ne apropiem de

Domnul, să ne străduim să rămânem fecioare chibzuite, să avem untdelemn în candelă. Să stăruiască după botezul cu Duhul Sfânt cei care nu au încă această experiență, iar noi, cei botezați să ne rugăm în fiecare zi pentru reumplerea cu Duhul Sfânt și să facem ce a spus Domnul Isus: „*Când veți vedea toate aceste lucruri întâmplându-se, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie.*” Isus a mai spus că ne va duce, ca acolo unde este El să fim și noi. Și noi credem tot ce a spus.

Domnul să binecuvânteze generația prezentă și generația viitoare! Să ne implicăm în lucrarea lui Dumnezeu, să înțelegem care ne este misiunea, ce așteaptă Domnul de la noi. Să-L glorificăm, să reprezentăm Împărăția lui Dumnezeu pe pământ, să facem misiune în toate locurile și cu toate ocaziile, să lucrăm la zidirea Bisericii și pregătirea pentru răpire și în același timp să pregătim generația care vine, să-i pregătim pe copiii și nepoții noștri, să fie la datorie. Orice ar veni peste lume, să rămânem strâns legați de Domnul Isus și cu ajutorul Lui și în numele Lui, vom fi mai mult decât biruitori.

Doresc din toată inima ca Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne ajute ca atât timp cât suntem pe pământ, să umblăm cu El, să trăim prin credință, să umblăm în lumină, să propovăduim Evanghelia, și să susținem lucrarea în rugăciune, cu post și financiar, cum putem și cât putem.

Domnul nu rămâne dator nimănui și ne așteaptă răsplătirile veșnice.

Dumnezeu să binecuvânteze Biserica Sa din lumea întreagă și să ne străduim să stăm lângă El, să facem parte din Biserica Sa, din Împărăția Sa, și atunci când va veni Domnul să avem parte de toate fagăduințele Sale.

Dragi frați și surori și stimați slujitori,

Apelăm din nou la bunăvoința dumneavoastră și vă rugăm frumos să sprijiniți și în acest an lucrarea Institutului Teologic Pentecostal printr-o colectă la Sărbătoarea Cincizecimii - Coborârea Duhului Sfânt sau prin donații particulare.

Suntem conștienți de neajunsurile create de situația dificilă în care ne aflăm cu toții, dar credem pe deplin că Dumnezeu, Cel care are toate resursele de care avem cu toții nevoie, va răsplăti orice efort al dumneavoastră făcut pentru lucrarea Lui.

Totodată, vă chemăm să ne sprijiniți în rugăciune pentru buna desfășurare a activității didactice de la ITPB, precum și pentru finalizarea noului campus, de care școala noastră are mare nevoie. Vă mulțumim călduros și ne rugăm ca toată binecuvântarea Domnului să rămână peste fiecare dintre dumneavoastră!

Cu recunoștință,

Pastor conf. dr. IOAN BRIE,
rectorul Institutului Teologic Pentecostal din București